

מסכת בבא בתרא

פרק א' השותפין	<p>[א] השותפין שרצו מחיצה, כל אחד נותן – בגויל, בגזית, בכפיסין, בלבנים, אם נפל הכותל: [ב] דין של גנה, בבקעה, אם אחד מהם רוצה, אם נפל הכותל, אם עשו מדעת שניהן: [ג] המקיף את חבירו משלש רוחותיו, רבי יוסי: [ד] כותל של החצר שנפל, סמך לו כותל אחר: [ה] שער ודלת לחצר, רבן שמעון בן גמליאל, חומה ודלתים ובריח, רבן שמעון בן גמליאל, כמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר: [ו] אין חולקין החצר, אין חולקין השדה, רבי יהודה, אין חולקין הגנה, רבי עקיבא, עד שיהא כדי לשניהם, זה הכלל, אימתי, כתבי הקודש:</p>
פרק ב' לא יחפור	<p>[א] לא יחפור סמוך לבורו של חבירו, מרחיקין מכותלו של חבירו שלשה טפחים, מרחיקין מכותלו של חבירו שלשה טפחים, מרחיקין אלו כלים: [ב] תנור בתוך הבית, היה מעמידו בעליה, רבי שמעון: [ג] תחת אוצרו של חבירו, חנות שבחצר, עושה כלים יוצא ומוכר בתוך השוק: [ד] כותלו סמוך לכותל חבירו, חלונות: [ה] מרחיקין את הסולם, הכותל מן המזחילה, מרחיקין את השובר, לא יעשה אדם שובר בתוך שלו, רבי יהודה, אם לקחו: [ו] ניפול הנמצא בתוך חמשים אמה, נמצא בין שני שובכות: [ז] מרחיקין את האילן, בחרוב ובשקמה, אבא שאול, מי קודם: [ח] מרחיקין גורן קבוע, גורן קבוע בתוך שלו: [ט] ריח רע, בורסקי, רבי עקיבא: [י] ירקות, רבי יוסי: [יא] מרחיקין את האילן, בחרוב ובשקמה, מי קודם, רבי יוסי: [יב] לא יטע אילן סמוך לשדה חברו, היה גדר ביניהם, היו שרשים יוצאין לתוך של חבירו: [יג] אילן שהוא נוטה לשדה חבירו, בחרוב ובשקמה, בית השלחין, אבא שאול: [יד] אילן שהוא נוטה לרשות הרבים, רבי יהודה, רבי שמעון:</p>
פרק ג' חזקת הבתים	<p>[א] חזקה של ג' שנים עובד על... שדה הבעל, רבי ישמעאל, רבי עקיבא, רבי ישמעאל: [ב] שלש ארצות לחזקה, רבי יהודה: [ג] כל חזקה שאין עמה טענה, בטענות אלו יש לו חזקה, הבא משום ירושה, אין להם חזקה, גם אלו אין להם חזקה: [ד] עדים זוממים בחזקת ג' שנים: [ה] אלו דברים שאין להם חזקה, אלו שיש להם חזקה: [ו] המרזב, סולמות, חלונות, איזו היא חלון המצרית, רבי יהודה, הזיז: [ז] לא יפתח חלונות, פותח חלונות, לא יפתח לחצר השותפים, יפתח לרשות הרבים: [ח] חלל תחת הרשות הרבים, רבי אליעזר, זיזין וגזוזטראות ברשות הרבים:</p>
פרק ד' המוכר את הבית	<p>[א] המוכר את הבית לא מכר... רבי יהודה: [ב] הבור והדות, הדרך לבור – רבי עקיבא, חכמים, בזמן שאמר לו, מכרן לאחר – רבי עקיבא, חכמים: [ג] המוכר את הבית מכר... בזמן שאמר לו: [ד] המוכר את החצר, בזמן שאמר לו, בין כך ובין כך, רבי אליעזר: [ה] המוכר בית הבד, ובזמן שאמר לו, רבי אליעזר: [ו] המוכר המרחץ, בזמן שאמר לו, בין כך ובין כך: [ז] המוכר העיר, ובזמן שאמר לו, רבן שמעון בן גמליאל: [ח] המוכר השדה מכר...: [ט] אבל לא מכר, בזמן שאמר לו, בין כך ובין כך לא מכר, הדרך – רבי עקיבא, וחכמים, מכרו השדה לאחר – רבי עקיבא, חכמים, בנותן במתנה, האחין שחלקו, המחזיק בנכסי הגר, המקדיש את השדה, רבי שמעון:</p>
פרק ה' המוכר את הספינה	<p>[א] המוכר את הספינה מכר... אבל לא מכר, ובזמן שאמר לו, מכר את הקרון, מכר את הפרדות, מכר את הצמד, מכר את הבקר, רבי יהודה, כיצד, וחכמים: [ב] המוכר החמור, נחום המדי, רבי יהודה, הרי כליו מכורין, אין כליו מכורין: [ג] המוכר החמור, מכר את הפרה, מכר אשפה, מכר בור, מכר כוורת, מכר שובר, הלוקח פירות שובר מחבירו, פירות כוורת, חלות דבש, זיתים לקוץ: [ד] הקונה שני אילנות בתוך שדה חברו, רבי מאיר, דינים אחרים, קנה שלשה: [ה] המוכר ראש בהמה גסה, בהמה דקה: [ו] ארבע מדות במוכרין – הלוקח יכול לחזור בו, אין אחד מהם יכול לחזור בו, שניהם יכולין לחזור בהן: [ז] המוכר פירות לחבירו, הלוקח פשתן מחבירו: [ח] המוכר יין ושמן והוקרו או שהוזלו, ואם היה סרסור ביניהן, חיוב של המוכר, החנוני, רבי יהודה: [ט] השולח את בנו אצל חנוני ופונדיון בידו, רבי יהודה פוטר, ומודים חכמים לרבי יהודה: [י] הסיטון, בעל הבית, רבן שמעון בן גמליאל, חנוני: [יא] רבן שמעון בן גמליאל, חייב להכריע לו טפח, מנהג המקום:</p>
פרק ו' המוכר פרות	<p>[א] המוכר פרות לחברו, רבן שמעון בן גמליאל: [ב] כמה פסולות – המוכר פירות לחבירו, תאנים, מרתף של יין, קנקנים בשרון: [ג] המוכר יין לחבירו, יין מבושם, וישן, ומיושן: [ד] מקום הבית – דברי רבי עקיבא, רבי ישמעאל, בית קטן, גדול, טרקלין, רבן שמעון בן גמליאל: [ה] מי שיש לו בור לפניו מביתו של חבירו:</p>

	<p>[ו] מי שיש לו גינה לפניו מגינתו של חברו, נתנו לו דרך מן הצד מדעת שניהם: [ז] מי שהיתה דרך הרבים עוברת בתוך שדהו, מה הרוחב: [ח] מקום הקבר, רבי שמעון, חצר, רבי שמעון, רבן שמעון בן גמליאל:</p>
<p>פרק ז' האומר לחבירו</p>	<p>[א] האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, כבית כור עפר: [ב] מדה בחבל, הן חסר הן יתר, מה הוא מחזיר לו, וכדברי רבי עקיבא: [ג] מדה בחבל אני מוכר לך הן חסר הן יתר, דברי בן ננס, בסימניו ובמצריו: [ד] חצי שדה אני מוכר לך, חציה בדרום אני מוכר לך, מקום הגדר חריץ וכן חריץ:</p>
<p>פרק ח' יש נוחלין</p>	<p>[א] ד' אפשריות של ירושה, ואלו נוחלין ומנחילין, נוחלין ולא מנחילין, לא נוחלין ולא מנחילין: [ב] סדר נחלות, זה הכלל: [ג] בנות צלפחד נטלו שלשה חלקים: [ד] אחד הבן ואחד הבת בנחלה: [ה] לא אמר כלום, דבריו קיימין, לא אמר כלום, משום מתנה, לא אמר כלום, רבי יוחנן בן ברוקה, הכותב את נכסיו לאחרים, רבן שמעון בן גמליאל: [ו] האומר זה אחי אינו נאמן, מתנות של מת: [ז] הכותב נכסיו לבניו – רבי יהודה, רבי יוסי, הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו, אם מכר אחד מהם, האב תלוש, הניח בניו גדולים וקטנים, נשאו הגדולים: [ח] הניח בנות גדולות וקטנות, נשאו גדולות, זה חומר בבנות מבנים:</p>
<p>פרק ט' מי שמת</p>	<p>[א] מי שמת והניח בנים ובנות, אדמון, רבן גמליאל: [ב] הניח בנים בנות וטומטום, האומר אם תלד אשתי זכר יטול מנה, אם תלד נקבה מאתים, אם תלד זכר מנה אם נקבה מאתים, אם אמר כל מה שתלד אשתי יטול: [ג] הניח בנים גדולים וקטנים: [ד] האחין השותפין שנפל אחד מהן לאומנות, האחין שעשו מקצתן שושבינות בחיי האב: [ה] השולח סבלונות לבית חמיו, שלח סבלונות מרובין, סבלונות מועטין: [ו] שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים, לא כתב בה שכיב מרע – רבי מאיר, חכמים: [ז] המחלק נכסיו על פיו, רבי אליעזר, מעשה באמן של בני רוחל שהיתה חולה, וחכמים, רבי יהושע, רבי יהושע: [ח] נפל הבית עליו ועל אביו או עליו ועל מורישיו, בית שמאי, ובית הלל: [ט] נפל הבית עליו ועל אשתו, בית שמאי, ובית הלל: [י] נפל הבית עליו ועל אמו, רבי עקיבא, אמר לו בן עזאי:</p>
<p>פרק י' גט פשוט</p>	<p>[א] מקום חתימת העדים – כשר, פסול, רבי חנינא בן גמליאל, רבן שמעון בן גמליאל: [ב] כשר, פסול, הסכום לא ברור, הסכום נמחק, סתירות: [ג] שאין אשתו עמו, שאין המלוה עמו, שאין לוקח עמו: [ד] שטרי אירוסין ונשואין, שטרי אריסות וקבלנות, שטרי ברורין, רבן שמעון בן גמליאל: [ה] מי שפרע מקצת חובו והשליש את שטרו, הגיע זמן ולא נתן – רבי יוסי, רבי יהודה: [ו] מי שנמחק שטר חובו, מי שפרע מקצת חובו – רבי יהודה, רבי יוסי, רבי יהודה: [ז] שני אחין אחד עני ואחד עשיר והניח להן אביהן מרחץ ובית הבד, שנים שהיו בעיר אחת שנקראו יוסף בן שמעון, כיצד יעשו, האומר לבנו שטר בין שטרותי פרוע ואיני יודע איזהו, נמצא לאחד שם שנים, המלוה את חברו על ידי ערב, רבן שמעון בן גמליאל, ערב לכתובה: [ח] המלוה את חברו בשטר, על ידי עדים, כתב ידו, ערב היוצא לאחר חיתום שטרות, מעשה בא לפני רבי ישמעאל, אמר לו בן ננס, אלא איזהו ערב שהוא חייב, הרוצה שיחכים:</p>